

Insprekbijdrage Sem Ceylan

Beste raadsleden, mijn naam is Sem Ceylan. Ik ga proberen om 20 jaar leed door onnodig slecht beleid samen te vatten in maar 5 minuten. Alvast bedankt voor het luisteren.

Mijn doel is om samen met anderen de participatiewet, die alle ellende heeft veroorzaakt, aangepast te krijgen naar de menselijke maat die we in de maatschappij nodig hebben en hopelijk ontstaan deze misstanden nooit meer.

Ik heb recht van spreken want ik ben een ervaringsdeskundige. Dus niet meer in de bijstand, maar ik leef momenteel wel met de gevolgen van het harde beleid. En omdat het beleid nu nog steeds niet menselijk is, wil ik jullie het één en ander vertellen. Dus luister goed.

Ik ga eerst algemeen over de participatiewet praten, daarna ga ik aanbevelingen doen die jullie hopelijk gaan opvolgen.

In Nederland mogen we blij zijn dat wanneer we geen inkomsten hebben, we altijd kunnen aankloppen bij de gemeente om een bijstandsuitkering aan te vragen uit nood.

Doel van de participatiewet is iemand die een bijstandsuitkering heeft zo snel mogelijk weer aan de slag te krijgen. Maar dit gaat niet zonder slag of stoot. En soms moeten mensen lang in de bijstand zitten door omstandigheden.

2

Je hebt mensen die wel willen werken maar helaas niet kunnen omdat ze ziek zijn of hun kinderen zijn ziek of een andere reden en toch worden deze mensen gedwongen en gekleineerd. Het lijkt wel alsof de gemeente mensen in de bijstand ziet als slaven die koste wat het kost aan het werk gezet moeten worden.

Beledigingen, constante commando's en dwang. Uiteindelijk voelde me ik niet eens meer een mens. Ik voelde me gevangen door het handelen van de gemeente en hun participatiewet.

Waarom wordt er niet op zo'n manier gedacht en gehandeld dat er inzicht en medeleven bij mensen worden opgewekt?

Helaas was en is de participatiewet meedogenloos en voelen mensen zich juist uitzichtloos erdoor.

Als 'kers op de taart', doet de gemeente er alles aan om bijstandsgerechtigden in hokjes te plaatsen. Kliklijnen, huisbezoeken, constant bereikbaar moeten zijn. Ik voelde me alsof ik eigendom was van de gemeente. Ik voelde me eruit gepikt. Ik voelde me bekeken. En dit alles alleen maar omdat ik noodgedwongen moest aankloppen bij de gemeente voor hulp.

De overheid moet toch in dienst staan van burgers? De overheid is toch verantwoordelijk voor de omstandigheden waarin wij moeten leven?

De bijstand lijkt wel een val waar je in terecht komt. Je komt er beschadigder uit dan toen je erin moest. Dat kan toch niet de bedoeling zijn? Zoveel leed, zoveel ellende. En dit gebeurt nog steeds vandaag de dag.

3
Gewoon schaamteloos, hoe gemeentelijke medewerkers de participatiewet uitvoeren. Verandering is dus hard nodig.

Ten eerste moeten mensen volledige inzage krijgen. En daarmee bedoel ik alles: dossier, meldingen, notities, alles wat de gemeente weet en doet moet duidelijk zijn en klaar liggen als erom wordt gevraagd. Niks moet anoniem of gebeuren zonder dat wij het weten. De gemeente moet transparant zijn, punt.

De medewerkers bij de gemeente zijn soms, sorry dat ik het zeg, controlefreaks. Ik snap dat er soms een controle is om te kijken of iets klopt, maar de manier waarop het vaak gaat is onmenselijk.

Medewerkers van de gemeente stormen je huis binnen met zijn drieën en ze halen alles overhoop. Je woonkamer, keuken, slaapkamer, badkamer, je wasmand. Op een onmenselijke en respectloze manier. En dat is fysiek. Wie weet wat ze allemaal digitaal uitspoken met onze gegevens doen om ons te analyseren en framen. Deze fysieke en digitale controles moeten gewoon stoppen want het is te heftig allemaal. Dit zou op een andere manier aangepakt moeten worden.

Tijdens mijn bevalling belde de klantmanager mij. Ik zei dat ik aan het bevallen was en dat ik niet kon praten.

Zijn antwoord daarop was mooi: Het is vandaag donderdag en ik verwacht je maandag aan de balie, bij niet verschijnen is het nadelig voor je uitkering.

Onmenselijk, maar ik heb het wel gedaan!!! Ik kon gewoon niet anders.

Als je in de bijstand zit krijg je een klantmanager toegewezen. Deze moet jou begeleiden om zo snel mogelijk weer aan het werk te gaan. Helaas zijn deze klantmanagers gefocust op het behalen van targets. Al hebben mensen bewijzen waarmee ze kunnen aantonen dat ze niet kunnen werken, wordt er niks mee gedaan.

Het zou mooi zijn als er een zorgmanager in het leven wordt geroepen om mensen te kunnen helpen. Die kan uitzoeken wat er daadwerkelijk aan de hand is, en aan de hand daarvan zou er gekeken moeten worden hoe deze mensen geholpen kunnen worden. Elke mens is uniek en verdient een unieke aanpak. Op maat gemaakt trajecten kunnen er dan gefinancierd en gevolgd worden en niet van die algemene, ingekochte trajecten waar bijna niemand wat aan heeft.

Ander onderwerp zijn de schulden.

Schulden werken belemmerend, maar de gemeente komt niet met echte oplossingen. Integendeel. Ze zorgen dat je verder in de schulden komt.

Een voorbeeld hiervan is:

Ze vonden het niet nodig om een aanvulling toe te kennen tijdens mijn zwangerschap. Klantmanager vond dat de baby eerst geboren moest worden voordat er aanvulling toegekend wordt want als de baby overlijdt is er voor niets een uitkering toegekend. Eindstand je komt nog meer in de schulden terecht.

Als je vrijstelling vraagt omdat je baby ziek is en voortdurend in het ziekenhuis wordt opgenomen en je kan alle bewijzen aantonen wordt er alsnog niks mee gedaan, behalve dat de klantmanager elke week 2 a 3 keer het ziekenhuis opbelt om te controleren of moeders aanwezig is. En wordt je alsnog gedwongen om je zieke baby op de kinderopvang te zetten terwijl dit onmogelijk was. Eerst nog meer schulden, toeslagen affaire.

Iedereen verliest wel eens een dierbare.

De kans om afscheid te nemen van je dierbare wordt je ontnomen.

En toestemming om je dierbare te kunnen begraven in het buitenland krijg je ook niet. Als je alsnog gaat, is dat nadelig voor je uitkering. Nog meer schuld op de schuldenstapel.

Eindstand: ze werken mensen in de schulden door allerlei boetes en er is geen echte hulp.

Tot de dag van vandaag vraag ik me af waarom ben ik niet als een mens behandeld ben maar als een beest? Waarom ben ik niet geholpen terwijl het duidelijk was dat het verkeerd zou gaan? Soortgelijke verhalen hoor ik nog steeds van mensen die nu in de bijstand zitten.

Conclusies.

Als mensen klachten hebben over wie dan ook bij de gemeente, zou dit compleet door een onafhankelijk iemand uitgevoerd moet worden en niet door de persoon zelf over wie de klacht gaat.

Als iemand een andere klantmanager wil zou dit mogelijk moeten zijn. Helaas wordt dat altijd genegeerd als je erom vraagt.

De gemeentelijke medewerkers zouden op een relaxte manier moeten omgaan met ons, dit vooral als mensen bewijzen kunnen aantonen van betreffende deskundigen, en de controles die ze uitvoeren moeten ze op een menselijke manier uitvoeren.

De gemeente moet altijd zorgzaam en dienstbaar zijn. Geen uitzonderingen en altijd met echte maatwerk en complete dienstverlening

Als je je dossier opvraagt moet het mogelijk zijn om deze te krijgen en volledig in te zien. Want iedereen heeft recht op alle informatie.

Slotwoord

Ik hoop echt dat jullie goed hebben geluisterd. Ik hoop dat er verandering zal plaatsvinden en dat de menselijke maat daadwerkelijk toegepast wordt. Mijn hoop is dat mensen zonder angst bij de gemeente kunnen aankloppen als ze in nood zijn.

Als er nog vragen zijn, dan hoor ik het graag.